

Det foreliggende Forslag indeholder, efter min Anskuelse, et Brud paa den personlige Frihed og indfører Tvangsforanstaltninger. Og jeg har lært af Afholdsbevægelsens Talsmænd omkring i Landet baade paa Valgtribuner og Møder, bl. a. af min ærede Sidemand (Nielsen-Grøn), som er en af Afholdsforeningernes Spidser, at Tvangsforholdsregler ikke nytte noget i Retning af Ædruelighedens Fremme. Jeg ikke blot har lært det, men det er gaaet ind i min Overbevisning, saaledes at jeg selv tror paa det. Og hver Gang jeg har stillet mig til Valg, har jeg forklaret Afholdsapostlene, at saaledes og saaledes vil jeg stille mig, naar der kommer Afholdsspørgsmaal frem. Jeg vil fremme Afholdsbevægelsen ad Frivillighedens og Oplysningens Vej, men ikke ved Tvangs- og Politiforanstaltninger. Jeg vil ikke bryde dette Løfte, og af den Grund er jeg Modstander af det foreliggende Forslag.

Den anden Grund er den, at Forslaget indeholder en Hemsko for Næringslivet. Jeg har, som andre ærede Medlemmer, underskrevet Grundloven, og i den staar der, at vi skulle fremme og ikke hemme Næringslivet. Og ogsaa af den Grund vil jeg ikke være med til at stemme for det foreliggende Forslag.

Den tredie Grund, der for mig vejer ligesaa meget som de to andre, er den, at det er et farligt Præcedens, vi her komme ind paa: en Separatlovgivning for Landets forskellige Amter. Færøerne ere et Amt i Kongeriget Danmark, men Bornholm er det samme, og naar man kan sige, at Færingerne ere udsatte for at drukne, fordi de have en stejl og høj Klippekystr, som det er vanskeligt at besøje, at de kunne falde ud af deres Fartøjer og ned af Klipperne, maa akkurat det samme gælde om Bornholm. Naar vi have vedtaget denne Lov, og Moderationen og andre politiske Konspirationer gribe saadan om sig, at der skal drives Afholdspolitik herhjemme, ser jeg ikke, hvorledes vi skulde kunne staa imod her paa Rigsdagen, naar man siger: Bornholmerne begynde at drikke sig fulde, før de gaa til Søs, og de dratte ned af deres Klipper, de lave Sogneafstemninger og Adresser til Rigsdagen og ville have Tvangsforanstaltninger, ville have deres egen Brændevinslov. Vi ere da inde paa Glidebanen, men det ere vi begyndte paa i Dag, hvis vi vedtage dette Lovforslag. Hermed har jeg motiveret, hvorfor jeg ikke kan stemme for det foreliggende Forslag.

Lad os finde paa en bedre Maade at

oplyse Færingerne paa. Jeg har paa anden og tredie Haand et temmelig nøje Kendskab til den færøske Befolkning, bl. a. har jeg faaet det ved mange indgaaende Samtaler med Færingerne tidligere Repræsentant her i Tinget, Patursson, og jeg har faaet Indtryk af, at det er et mig sympatetisk, dygtigt og energisk Folkefærd, der vel vil være i Stand til, naar vi give dem en lille Haandsrækning, at opdrage sig selv uden de Politiforanstaltninger, vi her skulle sende dem paa Halsen. Man siger, de ønske det deroppe. Jeg er dog ikke vis paa, at det er et saa almindeligt Ønske, som det giver sig ud for. Og for øvrigt ligne Forholdene jo ganske dem, vi have haft hernede. Der er ingen af de vestjydske Repræsentanter, der ikke kan huske tilbage til den Tid, da den vestjydske Fiskerbefolkning — jeg vil ikke nævne bestemte Steder — var, for at bruge et mildt Udtryk, ikke totalaffholdende. Det var ikke altid Vand, de havde paa deres Flasker, naar de gik til Søs. Men disse Forhold have forandret sig. Med den stigende Oplysning er Afholdsbevægelsen kommen i Gang derovre, de tage ikke mere stærke Drikke med til Søs, de drukne ikke paa Grund af Drukenskab, de fange flere Fisk og blive mere velstaaende og oplyste for hver Dag og hvert Aar, der gaar. Saaledes som det er gaaet disse Fiskere, og saaledes som det finder Sted med de bornholmske Fiskere, vil det ogsaa gaa oppe paa Færøerne. Blot de faa Lov til at passe sig selv og være i Fred for vore utidige Indgreb ved Politiforanstaltninger og Forbud.

Jeg stemmer altsaa mod denne Lov, men jeg taler ikke paa mit Partis, kun paa egne Vegne. Saa vidt jeg ved, er denne Lov et af de Spørgsmaal, som kunne behandles ganske upolitisk. Jeg vil haabe for Færøernes Vedkommende, at det ikke har været den ærede Repræsentant om at gøre at bringe politisk Sprængstof herind under Skikkelse af denne Tvangs- og Afholdslov.

Kvist: Jeg skal tillade mig overfor det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer) at sige, at jeg er fuldstændig enig i, at vi skulle ikke strides om, hvem der har bidraget mest til Indskrænkning af Drikkeriet her i Landet. Jeg tillod mig kun overfor de gentagne Udtalelser fra hans Partifæller at fremsætte min Opfattelse.

Det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) synes at for-